

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

intelligit. vel cui prebendū est. vel a quo nobis prebendum est. misericordie officium. vñ sancti etiā angeli et xps ipse prius nō intelligi pōt et omēs hoies. Deinde istius pcepti ostendit modū et formā: sic tripliciter: aug. 1. de doct. crist. ad hoc quilibet debet seipsū diligere. vt sic operet quatenus deū diligat toto corde. tota aīa tota mente. sic et prius diligendus ē. Tercio hęc duo pcepta caritatis cōmendat: In his duobus mandatis vniūsa lex: vetus et noua ad omēs sui ptes: pendet: id ē sustinet. qz tota lex in his duobus mandatis fundat: et ppheta: lex quidē pcepta pma et penas fundat in his duobus mandatis. ppheta vero in eisde exhortationes cōminationes et pmissiones suas fundant. hęc autē duo pcepta cūctis operationibus. cūctisqz sacrificiis maiora eē dicunt in mar. x̄.

Tercia pars.

R

Tercio cū dicit cognouit autē x̄. ostendit qz xps sit filius dei. Et quatuor facit. Primo enī interrogat: congregatis autē phīs interrogauit eos ihesus dicens. Quid vobis videt de xpo. dupl̄ em̄ errāt iudei circa xpm. Prius quidē circa psonā eius. nō em̄ credūt eū fuisse xpm. qui venit in mundū. natus ex virgine. sed adhuc expectāt. Secūdo errant circa naturā. qz nō credūt xpm etiā quē expectāt eē deū. sed p hūc hoīem. et de isto secūdo errore eos interrogat: cuius filius ē: hęc idē querit. qz ex q̄ totā legē deduxerat ad duo mādata dilectiois tanqz artificiosus legislator. vult ostendere rursus h̄ duo mandata reduci in vnū diligibile. qd̄ est xps. nihil em̄ diligit tanqz deus et p̄ximus nisi ipse. Secūdo ponit eoz r̄sio: dicit ei: dauid: Mat. 1. Liber generationis ihesu xpi filij dauid. vñ r̄sū quidē dicebant eū esse filiū dauid. sc̄m̄ humanaz naturā. sed multo excellentius r̄sio petrus alibi dicens. Tu es xps filius dei viui. Tercio ponit saluatoris argumentatio: quō ḡ dauid in spū: Jero. nō erroris ierto. nec p̄pria volūtatē. sed in spū sancto: vocat eū dñm: qd̄ nequaquā liceret si eēt filius eius: dicens. dixit dñs: pater: dño meo: filio: sede a dextris meis: nō est deus figuratus vt h̄at limamēta corpis dext̄ et sinist̄. nec rursus duent sibi positio aut locus. cū sit incircūpedabilis. sed dextra signat patris potentia in q̄ filius sedē dicit. qz equalis ē sibi. donec ponā inimici. x̄. Inimici xpi fuerūt angeli peccātes et homines. q̄ voluerūt sibi vsurpare potentia et sapiāz. q̄ dei filio attribuerūt. quos sub pedibus suis posuit cū carnē assumpsit et vicit mundū in cruce añ quid q̄ carnē assumeret ab eterno sedebat a dextris dei in eq̄litate p̄ris h̄ cū p̄ incarnationis misterii fuerūt sibi subiugati inimici eius rōe assumptę nature n̄ sedet a dextris

patris. cū minor patre sit factus. imo minor seipso. sed tñ hñ di-
 uinitatē naturā nunq̄ desistit sedere a dextris patris: si ḡ dauid
 vocat euz dñm: teste scriptura: quō filius eius ē: put rñdistis.
 hec em̄ duo se non posse compati vident. Quarto ponit eoz in-
 sufficientia ad rñdendū: et nemo poterat rñdere ei ver bñ: ad h̄
 nō potest rñderi nisi p̄ distinctionē dicendo xpm̄ esse deū et homi-
 nē. sed inquantū homo ē filius abrahe. put vero deus ē dñs ei⁹
 cuius membro d̄ distinctionis qz vsq̄ hodie nō cognoscunt indei
 ideo huic ārgumentationi rñdere non p̄nt. Et attendendū q̄
 ista deductio euidentissime pbat xpi diuinitatē ātra iudeos. ar-
 rianes. ebionitas. et nestorianos: neq̄ ausus fuit quisq̄ ex il-
 la die amplius eū interrogare: Sacerdotibz nanq̄ prius in tem-
 plo silētiū imposuerat. postea saduceis. nūc vero phariseis. sed
 qz illi nō interrogabāt nec differbant cū eo cā cognoscende ve-
 ritatē. alioquin videntes eū prudentē in questionibz et subtilibz
 in rñsionibz amplius aiati fuissent eū interrogare. sed cū eo di-
 sputabant vt eū suparent. qz se videntes nō posse facere. desisti-
 runt a sermone ā manu forti post modicū eum ceperunt āgen-
 tes cruci. Rogemus ḡ deū ā.

**Domínica decima octaua post p̄t hecc/
 stes Prima pars sermonis lxx. A**

Scendens ihesus in nauiculā transfretauit et venit
 in ciuitate ā. Mat. 9. hoc idē legit mar. 2. et lu. 5
 hec naturalis hois additio. vt nihil sp̄iale nisi itel-
 ligat p̄ corpalia signa. credimus em̄ aliquē habe-
 re animā. eo qz ipsum videamus moueri et senti-
 re. Volens igit̄ xps oñdere qz sp̄iale effectū poterat in aia p̄fice-
 re. solo verbo sanat paralitū. put atinet in p̄nti euangelio. qd̄
 in tres ptes diuidit. Primo ponit miserabil oblatio ifirmitatis
 Secūdo mirabilis p̄batio p̄tatis. ibi. et ecce quidā. Tercio vene-
 rabil glōrificatio diuinitatis. ibi: videns aut̄. Circa primū tria
 facit. Primo em̄ ponit humil aduentus xpi: ascendēs xps: nō
 quidē in magnā nauī. sed: in nauiculā: quod attestat̄ ipsius hu-
 milime paup̄tati tñsfretauit: tñsfretauit mare galilee. erat ei in
 terra genazarenoz. et pactis miraculis ibidē ascendit nauī. vt
 rediret in galileaz. et hoc attestat̄ huilitati sue potentie. Nā vt
 dicit̄ eni. nauigio tñsilit qui pede poterat p̄tñsire nō em̄sempro-
 huit potentā oñdere inmirabilibz. ne incarnationis noceret mi-
 sterio. At ātra homines mundi si vllā habent potentā. semper
 volunt ea vti magis q̄ virtute iusticie: et venit in ciuitate suaz